

[Aksel Møller.]

nemføres, er at bringe dansk valutabalancen støtte. Men loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger ønsker da vel heller ikke det radikale venstre opretholdt uden revision i to år? Mon den højtærede finansminister på sin side mener, at denne lov har vist sig at have sådanne dyder, at man kan fortsætte med den, som den er?

Jeg har een gang før oplevet en lovgivningsskandale i folketinget; det var, da vi i sin tid gennemførte loven om tvungen udlejning af enkeltværelser. Det var en lov, som slet ikke passede til den virkelighed, der fandtes udenfor Christiansborg; vi havde alle vore store betænkeligheder ved den, og den kunne faktisk ikke administreres; det var en oplagt lovgivningsskandale.

Jeg er bange for, at loven om forbrugsbegrænsende foranstaltninger for tekstil- og beklædningsvarenes vedkommende også vil bidrage til at ødelægge folketingets anseelse. I dag kan enhver se, at denne lov var dårligt gennemtænkt, at administrationen havde fået altfor kort tid til at overveje alle de problemer, som opstod, når afgiften skulle lægges i engrosledet. Vi har jo før haft det, man har kaldt den lede skat, en omsætningsafgift på tøj. Den lod sig dog administrere, fordi den lå i detailledet og derfor ikke tvang branchen til en fuldstændig omlægning af hæderkronede handelssædvaner. Men den nugældende lov har skabt en forvirring udover alle grænser. Den umuliggør de gamle forbindelser mellem engrossalg og detailsalg; den fører til oprettelse af nye engrosforretninger, hvis eneste eksistensberettigelse er, at man derved kan opnå den lavest mulige beskatning; den forhindrer detailhandlerne i at importere direkte og i at sælge varer til hinanden. Og føj så hertil: den sondring mellem yderbeklædning og underbeklædning, som loven bygger på, gør denne lov uforståelig både for dem, der direkte er under den, og for den forbrugende befolkning.

At filthatte er yderbeklædning og derfor kun beskattes med 10 pct., kan man nok forstå, men at stråhatte er underbeklædning og skal beskattes med 15 pct., det går over min forstand. At skjorter er yderbeklædning, fremgår direkte af loven, og de beskattes derfor kun med 10 pct., men at slips skal kaldes underbeklædning og be-

skattes med 15 pct., det forekommer mig ærlig talt at røbe en vis vilkårlighed i fortolkningen af loven.

Jeg tror ikke, det vil være klogt af de i denne sag samarbejdende partier og den høje regering at lade disse urimeligheder blive stående i to år; tværtimod synes jeg, at den højtærede finansminister så hurtigt som muligt skulle tage denne lov op til revision. Den højtærede finansminister har jo vist, at han på andre områder har blik for de vildskud, som er opstået i forbrugsafgiftslovgivningen, og har sørget for, at en del af dem er blevet skåret bort.

Jeg opfordrer den høje regering til at sørge for, at noget tilsvarende sker med denne lov, og jeg beder finansministeren i denne forbindelse tænke på, at han stadig har et ordførerudvalg, som han kan ulejlige og rådføre sig med med hensyn til revision af loven.

Mener regeringen og især den højtærede finansminister efter de erfaringer, der allerede er indvundet, at kunne forsvare, at afgifterne bliver liggende i engrosledet, så melder der sig to spørgsmål, som regeringen ikke i ret lang tid vil kunne komme uden om at tage stilling til.

For det første: Er det regeringens mening, at detailhandelen, som ved sit vareindkøb betaler afgiften, skal bære tabet ved prisnedsættelser f. eks. på udsalgsvarer? Det er klart, at en stor del af handelen i tekstil- og beklædningsbranchen foregår som udsalgshandel. Er det virkelig meningen, at detailhandelen skal dække sådanne tab?

For det andet må regeringen tage stilling til, hvorledes der skal forholdes med detailhandelens varelagre, når loven om to år udløber og afgiften bortfalder. Det er klart, at når lovens udløb nærmer sig, vil det få den mest forstyrrende indvirkning på hele det normale handelsliv, medmindre der er truffet ganske bestemte afgørelser om, hvorledes der skal forholdes med den skat, som er betalt for de varer, der ligger i detailhandelen. Er det meningen, at detailhandelen skal bære disse tab?

Den høje regering burde bruge en del af sommeren til at spekulere på disse spørgsmål. Har den ikke, når vi mødes igen, selv fundet svarene, vil mit parti sørge for, at denne sag kommer til forhandling igen i det høje ting.

Tingets arbejde skal altså nu afsluttes,